

РЕШЕНИЕ

№ 1870

гр. София, 23.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 01.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **11133** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, вр. чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на Столична община, подадена от кмета на Район „Б.“-СО, потвърдена от кмета на Столична община /л.118/, срещу Заповед №18-10026-21.10.2020 г., издадена от началника на Службата по геодезия, картография и кадастър-гр.С., с която на основание чл. 54, ал.4, вр. чл.54, ал.1 и чл.51, ал.1, т.2 от ЗКИР е одобрено изменение в ККР на [населено място], ЕКАТТЕ 02659, общ. Столична, одобрена със Заповед № РД-18-13/17.01.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, посл.изменение на ККР, засяга поземления имот, одобрено със Заповед №18-393-10.01.2019 г., съгласно Скица проект №15-557795-29.06.2020 г., състоящо се в коригиране на западната, източната и част от южната граница на ПИ с идентификатор 02659.2193.107 в съответствие със западната източната и част от южната граница на УПИ XIV-1602, кв.7 по регулационния план на [населено място], одобрен със Заповед №4200/26.07.1977 г., съгл. проект на правоспособно по ЗКИР лице и приложени документи за собственост, В ЧАСТТА Й, с която се променят границите на съществуващ обект в ККР-ПИ с идентификатор 02659.2193.264, с начин на трайно ползване:за второстепенна улица, собственост на СО, с адрес на ПИ:гр.Б., район „Б.“, [улица].

С писмения отговор /л.31/, ответникът общо и бланкетно оспорва жалбата като „недопустима, неоснователна и недоказана“.

В о.с.з. пред АССГ жалбоподателят, чрез процесуалния си представител-юрк.Ж.

поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез процес. си представител-служител с юридич. образование С., моли за отхвърлянето на жалбата, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Заявява, че не оспорва факта, че имотът, така, както е коригиран с изменението, действително навлиза в ПИ с идентификатор 02659.2193.264. с начин на трайно ползване на второстепенната улица. Твърди, че изменението така, както е одобрено съответства на документите за собственост на заявителите и на действащия регулационен план, одобрен със Заповед №4200/ 26.06.1977. Не оспорва и факта, че улицата е изградена на място, нито твърди, че към момента на одобряване на действащата КК на място е имало фактическа граница - изградена ограда, която да съответства на допуснатото с оспорената заповед изменение. Излага още, че обектът, както е отразен в КК с оспорената заповед, отговарял на действащия регулационен план, който е от 1977 г. и жалбоподателят не сочел доказателства, че е приложен следващия регулационен план т.е., че са обезщетени собствениците. Към заявлението били приложени необходимите документи и материали съгласно изискванията на ЗКИР. Относно изявлението на заинтересованите страни /ЗС/, следвало да се вземе предвид, че те били поискали нанасяне съгласно регулационния план.

ЗС в съдебното производство З. В. С. и С. Б. С. се явяват лично и изразяват становище за основателност на жалбата по съображения, че с извършено изменение имотът им навлизал в улицата, която улица е изградена и те я знаят от приблизително 30 години. Най-доброто решение, според тях е собственият им имот да си остане по границата на улицата, както реално е на място и в момента. Оттам нататък дали да има процедура, която трябва да бъде проведена и да им бъде отчуждена процесната част от ПИ, предоставят на преценката на съда.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима-налице са условията, съотв. липсват пречките, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба по чл.159 АПК.

Жалбата е насочена срещу акт, който подлежи на съдебно оспорване -чл.54, ал.6 от ЗКИР и е подадена от лице с правен интерес от оспорването-Столична община, която е вписана в КР /л.38 от делото/, като собственик на ПИ с идентификатор 02659.2193.264, с начин на трайно ползване:за второстепенна улица, засегнат от одобреното с оспорената заповед изменение- § 1, т.13 от ДР на ЗКИР и чл.147, ал.1 АПК. Спазен е и преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК, вр.чл.54, ал.6 ЗКИР-заповедта е съобщена на жалбоподателя на 27.10.20 г. /л.45 от досието на делото/, а жалбата срещу нея е подадена по пощата на 20.11.20 г. /л.3 от делото/.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен орган-началника на СГКК-С.. Компетентността на органа произтича от чл.54 ал.4 ЗКИР, съгл. който измененията в кадастралната

карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота.

Спазено е изискването за форма на адм. акт-59, ал.2 АПК и чл.54, ал.4 ЗКИР-актът е в писмена форма, посочено е наименованието на органа, който го издава, наименованието на акта, изложени са фактическите и правни основания, послужили за издаването му. За част от мотивите на органа, съответно на задължителната съдебна практика, се приемат и съображенията, съдържащи се в документите от преписката по издаването на акта.

Заповедта в оспорената пред съда част, обаче, е издадена в противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.4 АПК, по следните съображения:

Между страните по делото е безспорно от фактическа страна, а се установява и от данните по адм. преписка, че в действащата КК е нанесен ПИ с идентификатор 02659.2193.264, с начин на трайно ползване: за второстепенна улица, публична общинска собственост на СО, с адрес на ПИ: гр.Б., район „Б.“, [улица]. Страните не спорят и за това, че към момента на одобряването на действащата ККР улицата е била изградена на място, като границата откъм улицата на имота на заявителите, иницирали производството за процесното изменение /ЗС в съдебното производство/, е била материализирана на място, като именно тази граница е била нанесена в КК. Между страните няма спор и за това, а е видно и от Скица-проект №15-557795-29.06.2020 г., че одобреното изменение засяга ПИ с идентификатор 02659.2193.264, като навлиза в него.

Тези безспорни факти са достатъчни да обуславят противоречието с приложеното органа правно основание по отношение на жалбоподателя- чл.51, ал.1, т.2 от ЗКИР, съгласно който ККР изменят при установяване на непълноти или грешки.

За да е налице „непълнота или грешка“ в одобрената ККР, съгласно легалното определение - § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР /в относимата редакция ДВ бр. 57/2016 г./, трябва да има несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. /Решение № 12347 от 15.10.2018 г. на ВАС по адм. д. № 3953/2018 г., II о./ Кадастралната карта отразява действителното фактическо положение на имотите /Решение №10258 от 27.07.2020 г. на ВАС по адм.дело №10092/19 г., II о./; Решение №9887 от 20.07.2020 г. по адм.дело №4704/2020 г., II о/. По делото е безспорно, че такова несъответствие не е налице- границата между собствения на ЗС в съдебното производство ПИ с идентификатор [ЕИК].107 и ПИ с идентификатор 02659.2193.264, нанесена в действащата КК отразява действителното фактическо положение на имотите. Следователно не е осъществен фактическият състав на приложеното от органа правно основание-по отношение на процесната граница не е налице непълнота или грешка.

И да се приеме обратното, а именно че е налице „непълнота или грешка“ в одобрената КК, както е приел органът /което съдът не споделя/, за отстраняването ѝ, редът е този по ал. 2 на чл. 54 от ЗКИР.

Съгласно чл.54, ал.2 ЗКИР, когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. При необходимост съдът може да възложи на вещо лице, правоспособно по кадастър, изработване на комбинирана скица с координати на граничните точки. Влязлото в сила съдебно решение, придружено от проект за изменение, изготвен от

правоспособно лице по кадастър, е основание за изменение на кадастралната карта по реда на чл. 53а, т. 1.

Легално определение за „спор за материално право“ се съдържа в § 1, т. 16 от ДР на Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. Налице е, когато в проекта за изменение на кадастралната карта местоположението и границите на имотите не съответстват на правата на собственост на всички заинтересовани лица съгласно представените и събрани писмени доказателства в административното производство. В случая, доколкото се касае за имот, който съставлява улица - публична общинска собственост, за него не е необходимо съставянето на А.- чл.56, ал.2 от Закона за общинската собственост. Безспорно е, че улицата е реализирана на място. Безспорно е и това, че е постъпило възражение кмета на Столична община-Район „Б.“/л.18 от делото/. Това е било достатъчно основание за постановяване на отказ за изменение на КК и КР по смисъла на ал. 2, чл. 54 ЗКИР, тъй като е налице забрана за изменение на КК и КР при наличие на спор за собственост с фигуриращия в КР собственик на засегнатия от изменението кад. обект-Столична община, в случая /л.38 от делото/. Административният орган не следва да обсъжда източниците на вещни права /каквото недопустим опит се прави от пълномощника му едва в хода на съдебното производство/, тъй като същите подлежат на преценка в бъдещото исково производство./ Решение № 5897 от 18.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 10168/2018 г., II о./

По изложените съображения, жалбата срещу заповедта в частта ѝ, с която се променят границите на съществуващ обект в ККР-ПИ с идентификатор 02659.2193.264, с начин на трайно ползване: за второстепенна улица, собственост на СО, с адрес на ПИ: гр.Б., район „Б.“, [улица], е основателна.

Само за сведение на ЗС следва да бъде добавено, че в пределите на настоящото съдебно производство не могат да бъдат решени въпросите за това, налице ли е част от собствения имот, която следва да бъде отчуждена и да им бъде заплатено равностойно обезщетение за нея от СО.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК правото на разноски е възникнало за жалбоподателя. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания е поискано присъждането на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 150 лева- чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Столична община, Заповед №18-10026-21.10.2020 г., издадена от началника на Службата по геодезия, картография и кадастър-гр.С., с която на основание чл. 54, ал.4, вр. чл.54, ал.1 и чл.51, ал.1, т.2 от ЗКИР е одобрено изменение в ККР на [населено място], ЕКАТТЕ 02659, общ. Столична, одобрена със Заповед № РД-18-13/17.01.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, посл.изменение на ККР, засягащо поземления имот, одобрено със Заповед №18-393-10.01.2019 г., съгласно Скица проект №15-557795-29.06.2020 г., състоящо се в коригиране на западната, източната и част от южната граница на ПИ с идентификатор 02659.2193.107 в съответствие със западната източната и част от южната граница на

УПИ XIV-1602, кв.7 по регулационния план на [населено място], одобрен със Заповед №4200/26.07.1977 г., съгл. проект на правоспособно по ЗКИР лице и приложени документи за собственост, В ЧАСТТА Й, с която се променят границите на съществуващ обект в ККР-ПИ с идентификатор 02659.2193.264, с начин на трайно ползване: за второстепенна улица, собственост на СО, с адрес на ПИ: гр.Б., район „Б.“, [улица].

ОСЪЖДА Агенцията по геодезия, картография и кадастър-гр.С. да заплати на Столична община сумата в размер на 150 /то и петдесет/ лева, юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, подадена чрез Административен съд-София град, пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: